

havns Søbefæstning er bragt i Forslag. Hovedgrunden til dette Forslag er dog at forebygge, at en Fjende ved at true Hovedstaden med et Bombardement fra Sjøiden skulde kunne tvinge os til at opgive vor Neutralitet og følge en Politik, som vi maafe ansaa stridende mod Statens sande Interesse, og da dette Middel til at berøve os vor Selvbestedmelsesret vil kræve forholdsvis saa Anstrængelser fra Fjendens Side, naar ikke den tilstedeværende Søbefæstning ved Kjøbenhavn forstærkes ved mere fremstudte faste Forter, maa Regjeringen, uanset hin anden Grund, alene af dette Hensyn meget stærkt betone Nødvendigheden af den her nævnte Foranstaltning, hvis Paabegyndelse netop paa Grund af dens Bigtighed maa uærtsættes saa snart som det er muligt. Ved Forhandlingerne om Kjøbenhavns Befæstning mod Sjøiden er der fremkommet Forslag om istedetfor faste Forter at udlægge flydende Forter, som tillige skulde være Minesationer for Torpedoer. Da imidlertid denne Foranstaltning dels er uopprøvet, og dels efter de fleste Sagtyndiges Mening langt fra giver samme Betryggelse som faste Forter, har Regjeringen ikke anset det forsvarligt at bringe den i Forslag.

Men selv om Hærens Sammenbragning paa Sjælland bliver saa meget lettet, som vi formaa det, selv om Flaaden bliver forøget og dens delvise Tilstedeværelse i Store Belt sikret ved et befæstet Støttepunkt ved Algertsund, selv om Kjøbenhavn beskyttes mod et virksomt Bombardement fra Sjøiden, og selv om de farligste Landgangspunkter forsynes med nødvendige Befæstningsanlæg, saa er dermed ikke alt det gjort, som er absolut nødvendigt for at gjøre vore samlede Stridskræfter det muligt at forsvare Sjælland. Ved at forøge Hæren betydeligt uden at forringe dens Kampdygtighed, vilde der vistnok være Sandsynlighed for, at Maalet kunde naas; men Regjeringen er af den Anskuelse, at en saadan Forøgelse i alt for høi Grad vilde vedvarende forstørre vore aarlige Udgifter til Forsvarsvæsenet, og den kan derfor ikke bringe denne Foranstaltning i Forslag. Vel anser man det for lidet sandsynligt, at en Fjende paa en Gang skulde kunne føre en betydelig større Styrke over Havet end den, vi formaa at stille imod ham, og vel er det lidet sandsynligt, at han, selv om Landgangen lykkes, skulde turde forsømme at efterlade en ikke ringe Del af sin Styrke ved Landgangstedet, naar han derfra vilde drage mod Hovedstaden; men vi tør dog ikke lade den Mulighed ude af Betragtning, at han under Fremrykningen vil se sig i Stand til at møde vor Feltvær med omtrent lige Styrke. Da vi ikke tør gjøre Regning paa at være ham overlegne i Kampdygtighed, maa vore Bestræbelser først og fremmest gaa ud paa at forhindre, at det overhovedet kommer til et saadant Møde, idet enten Landgangen, fornemmelig ved Flaaden, forhindres, eller vor Feltvær faar saa megen Frihed til at operere, at den saavidt

muligt i sin Helhed kan medvirke til at slaa ham under Landstigningen, eller i alt Fald til at angribe ham med samlet Styrke saa kort Tid derefter, at han endnu ikke er fuldstændig kampberedt. Derved maa nemlig Sandsynligheden for, at Særen vil hælde til vor Side, betydelig være, især naar det tages med i Betragtning, at Flaaden ved sine Angreb paa hans Transportflaade og paa hans Fartøier under Landstigningen kan have svækket ham ikke ubetydeligt, og at muligvis Siden fra de Befæstninger, som netop ere foreslaaet anlagte paa de farligste Landgangspunkter, yderligere have bidraget dertil.

Saalange Hovedstaden, som indeslutter vore militære Hovedetablissementer, ligger aaben mod Landtiden, vil Feltværen imidlertid ikke kunne operere med den Frihed, som er nødvendig, naar den skal kunne være Dale om, at den skal kunne møde Fjenden ved et af de fra Hovedstaden fjernere Landgangspunkter; thi dens Livsstraad vilde blive overfløvet, dersom blot en mindre fjendelig Styrke under dens Træfning gik i Land og bemægtigede sig Kjøbenhavn, hvis svagt organiserede Befæstningstrupper ikke vilde kunne optage nogen Kamp med Fjenden i aaben Mark; Feltværen maatte derfor opstille sig saa nær ved Staden, at den under alle Omstændigheder kunde være sikker paa at naa derhen før Fjenden, og den ganske naturlige Følge heraf maatte blive, at et Landgangsforøg paa Vesttiden af Sjælland ikke i rette Tid vilde kunne blive imødegaaet med tilstrækkelig Styrke. Regjeringen maa derfor anse det for nødvendigt, at der ved Kjøbenhavn anlægges Befæstninger, som kunne beskytte Staden mod Overrumpling fra Landsiden af en mindre Styrke, dog uden at disse Foranstaltninger faae en saadan Udstrækning, at de kræve nogen betydelig Del af Feltværen til Hjælp ved dette Forsvar, da man i modsat Tilfælde ved de Fæstningsanlæg, hvormed Hensigten skulde være at give Feltværen Frihed til at operere og bekæmpe Fjenden endog langt fra Hovedstaden, tværtimod vilde svække dens Evne dertil. Vel er det saa, at en stærk og tidsvarende Befæstning af Kjøbenhavn mod Landsiden ikke blot i lang Tid høiere Grad vilde sikre Byen mod Indtagelse og mod et Bombardement fra Landsiden, men tillige vilde kunne yde en værdifuld Støtte for Feltværen, naar den blev nødt til at trække sig tilbage dertil, end de foran omtalte mindre Foranstaltninger. Men da en saadan større Fæstning vilde binde over Halvdelen af Feltværen foruden saa godt som alle vore egentlige Befæstningstrupper, da Regjeringen lægger Vægt paa at forsvare Sjælland og dermed Hovedstaden, men ikke Hovedstaden alene, og da man ikke med den Styrke, som under nysnævnte Forudsætning vilde kunne operere med Frihed, tør gjøre Regning paa at kunne imødegaa Landgangsforøg med tilstrækkelig Kraft til at gjøre dem virkningsløse, saa har man maattet opgive Tanken om at søge Kjø-